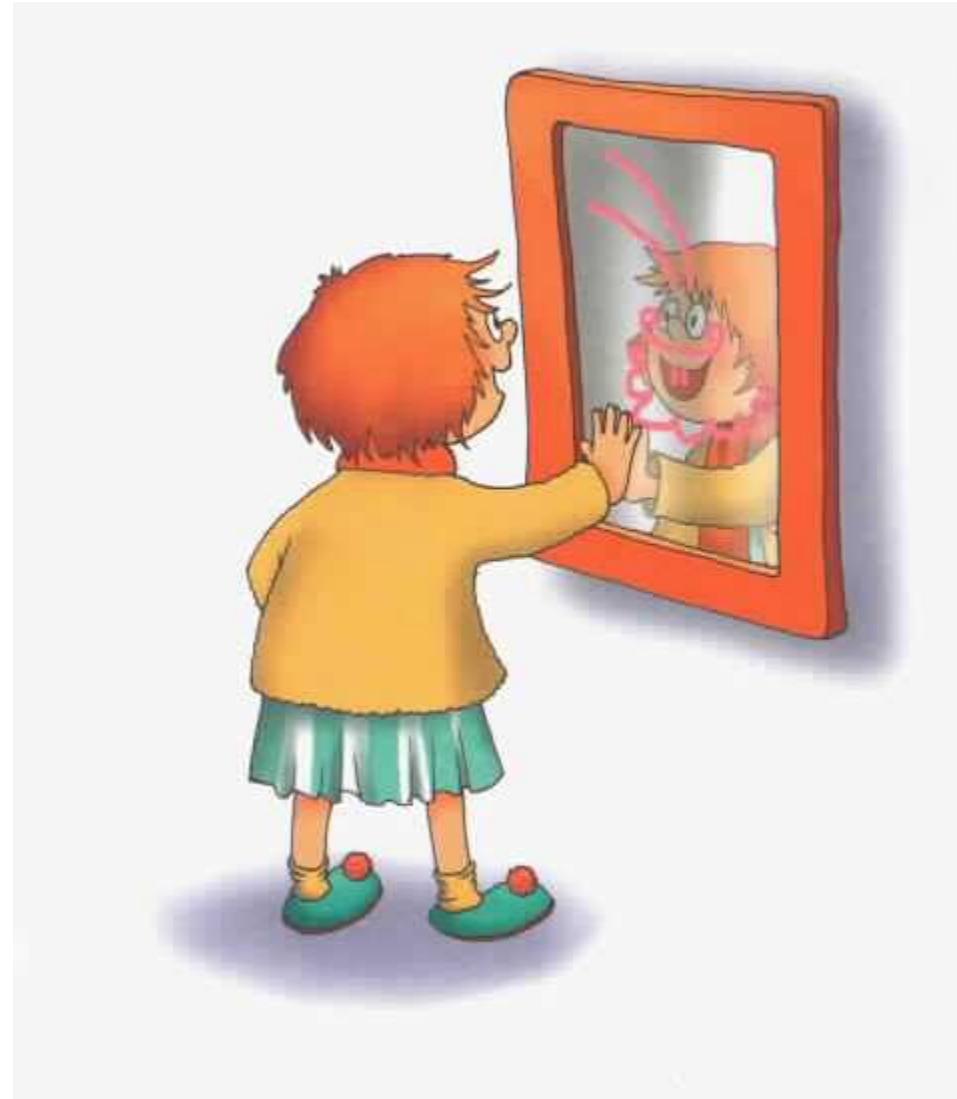

פוחזרנים

ציירה
מגדלנה יסני

כתב
ג'ג'ז' קסדקפה

אכן, ילדים מתנהגים לעיתים לא
יפה ואין על קר עצה.
לדוגמה נירה. היא כבר בת חמיש
אבל משתובבת כמו בת שלוש.
ובמיוחד כאשר היא חוליה ומוכרחה
להישאר בבית.

וכך היה גם הפעם.

"מי זרק את העט שלי
לאקווריום?!!" כעס אבא.
"מי מרח בשפטון את המראה
בפרוזדור?!!" קראה אמא ברוגז.
"אללה הפוחזנים" ענתה בשקט
נירה. "אמרתי לכם שפוחזנים
גרים כאן בבית."

אבא חרך שניים, אמאナンחה
בכבודת.
"פוחזנים" הננה בראשה "לפי"
השעה אני רואה כאן רק פוחן
אחד. נדבר כשאחוור אחרי
העבודה".
"אכן כך" אמר אבא אחרי שהצליח
במאמץ רב להוציא את העט
מהממים "עוד מעט תבוא הנה
סבתא. תתנהגי יפה! שלא תטלון
עליר אחר כך!"
tagid את זה לפוחזנים.." לחשה
נירה. אבל ההורים כבר לא שמעו.
הם יצאו לבדוק כסבתא תרצה
נכונה הביתה.

"שלום, חמודה!" קראה סבתא
תרצה "את שמחה שאינך צריכה
ללכת לגן?"
נירה משכה בכתפיים. על מה יש
לשמח? בגן יש לה חברות
וחברים, המטפלת, הטעפית
והשומר, מר משה עם לבו פלפל
— ובעית? רק הפוחזנים!

"מי הם הפוחזנים?" השתומה סבתא.

"עוד מעט תראו, סבתא!" הזרירה אותה נירה.

ובאמת, בעבר רגעים אחדים הפוחזנים נתנו את אותותיהם. תחילה הסתרו את נعلي' הבית של סבתא תחת השטיח, ולאחר מכן שפכו שלוש כפיפותמלח לתוך התה שלה.

"פו" זעקה סבתא תרצה "איזה תה גועלן!"

"שש.." לחשה נירה "זה בודאי עשו הפוחזנים!"

סבתא הביטה סביב בדאגה.
"AIR HAM NERAIM?" שאלת.

נירה הסתכלה עליה וחשבה "כל
כך גדולה ולא יודעת AIR NERAIM
POCHAZINIM" ובקול אמרה: "REGAIL!"
והוסיפה אחרי רגע "CIMO POCHEZINIM".

"אהה" ניסתה סבתא לעשות כailו
יודעת, אך ללא הצלחה יתרה.
ואולי ננסה לתפוס פוחז אחד?
מה דעתך?"
נירה הופתעה. לתפוס פוחז?
AIR?
נעשה מארב!" הציעה סבתא "אני
עומוד אחרי וילון כאן בחדר, ואת
בחדר השני!"
אבל בשבייל מה?!"
מה זאת אומרת?" השתוימה
סבתא "נגיד להם שזה לא יפה
להתנהג כך".

נירהナンחה. איזה רעיזנות מוזרים
יש לסתא. אבל אם היא קר רוצה
از בקשה..

אחרי רביע שעה של המתנה
מאחורי וילונות שתיהן, נירה
ויסתא, פיהקו מרוב שעמום.
עד שפטאום..

"סבתא! זעקה נירה "מי מרח את
הבובות שלי במשחת שניים? מי
אכל את השוקולד שלי?"
מי באמת?" סבתא באה בריצה
מהחדר השני "בוזדי הפווזנים!"

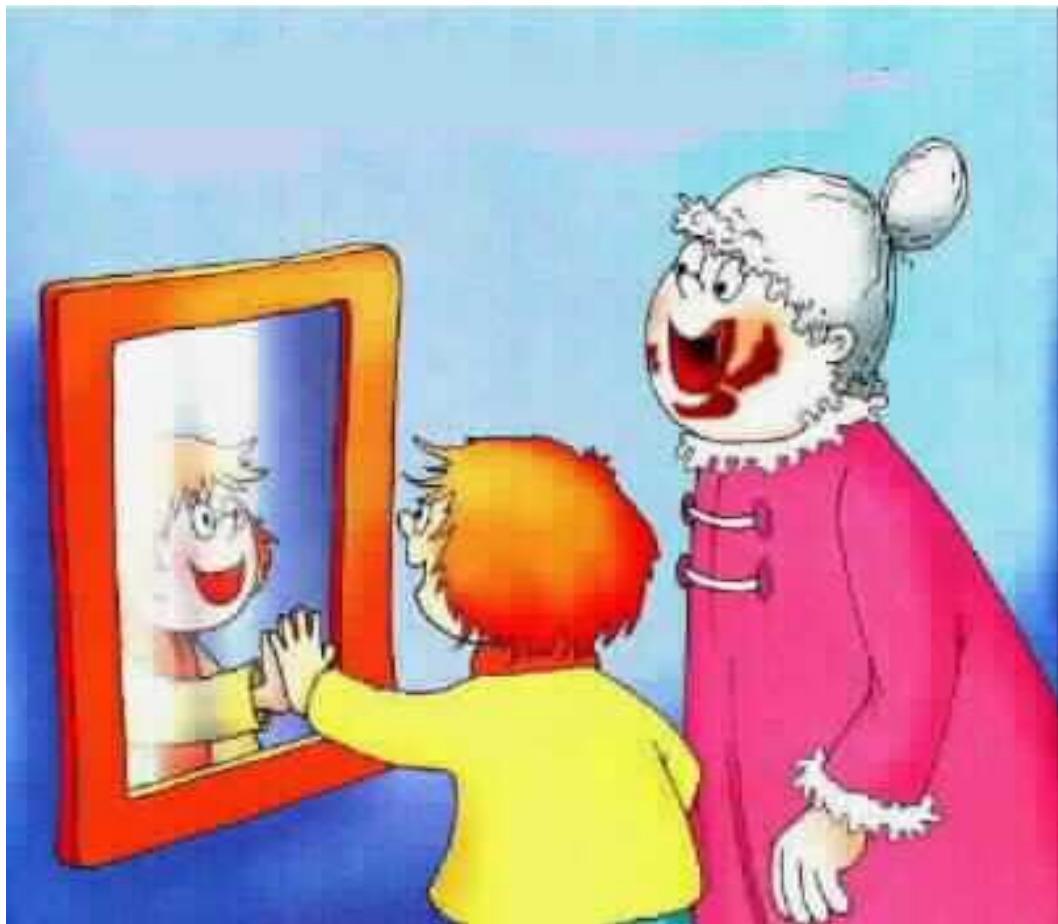

נירה הסתכלה בהשתוממות על סבתא. עד עכשו הייתה בטוחה שהיא זו שהמציאה את הפוחזנים, ועכשו.. האם פוחזנים קיימים באמת?! "ראית אולי אחד?" שאלה בחשדנות.

"אפילו שניים" התגאה סבתא "אחד מאד דומה לי והשני - לך. הם אפילו נראים קצת כמו בני אדם.."

נירה פערה את פיה. "ואחד היה מרוח בשוקולד, כמוך, סבתא?" שאלה.

"כן, והשני לבש חולצה זרואה במלח, כמו שלך.."

נירה הביטה במראה ופרצה
בצחוק. היא ידעה כבר מזמן שהיא
הופכת לפעמים לפוחזן. אבל
סבתא..??!